

VRAK-info

2003 – nummer 4

december - januari - februari
(driemaandelijks)

VRAK-rekening: 001-1281217-20
v.u.: Jan Hellebaut, Patriottenstraat 27, 2600 Berchem

Geen geld voor geweld

VRAK – AKtie VRedesbelasting
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem

Tel.: 03/281 68 39; Fax: 03/281 68 79; E-mail: vrak@advalvas.be;
Website: surf.to/vrak

Rechtsstaat met de voeten getreden !

De rechter bij het Hof van Beroep te Antwerpen verklaart het aangetekende beroep van Jan Hellebaut, gewetensbezwaarde tegen de militaire bestemming van belastinggeld, niet-ontvankelijk. Het beroep was nochtans op tijd betekend.

In het arrest van 4-11-2003 oordeelde rechter R. Thys, bijgestaan door de raadslieden D. Wouters en G. Huyghe van het Hof van Beroep te Antwerpen, dat de termijn voor het betekenen van het beroep met één dag overschreden was. Daarop verklaarde hij het beroep onontvankelijk. Onze drie advocaten, Jan Hellebaut zelf en Aktie Vredesbelasting hebben de agenda's van 2002 en het Gerechtelijk Wetboek ter hand genomen. We zijn 100% overtuigd dat alles netjes binnen de wettelijke termijnen was neergelegd en betekend.

In werkelijkheid heeft de rechter niet de moeite genomen een agenda van 2002 bij de hand te nemen. De uitspraak bij Eerste Aanleg was betekend op 9 april 2002, het beroep werd door de advocaat neergelegd op 10 mei 2002. De termijn voor het aantekenen van het beroep bedraagt 1 maand. 9 Mei 2002 was echter een wettelijke feestdag: Hemelvaart. Artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek zegt dat, indien de vervalddag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, de vervalddag verplaatst wordt naar de eerstvolgende werkdag, 10 mei dus.

We betreuren dat op deze manier geen uitspraak over de grond van de zaak wordt gedaan en zijn diep teleurgesteld over deze gang van zaken. We zijn geschokt dat zoiets in ons rechtssysteem kan gebeuren. Ons gewetensbezwaar tegen het doden en kwetsen via ons belastinggeld wordt door deze zogenaamde procedurefout nog steeds niet erkend.

Wat ons nog rest is Cassatie. Dit is echter een tijdrovende en ontzettend dure procedure. We houden deze optie in beraad. We houden u op de hoogte.

Meer info over deze zaak vindt u hieronder. We laten Jan Hellebaut zelf aan het woord

De grond van de zaak

Ik kan in geweten niet meebetalen aan het doden en kwetsen van medemensen. In 1964 werd het gewetensbezwaar tegen de fysieke militaire dienstplicht erkend. Vandaag, 39 jaar later, zijn we nog steeds fiscaal dienstplichtig. We hoeven nu zelf de trekker niet meer over te halen, maar we worden door de Staat nog wel gedwongen een ander te betalen om dat in onze plaats te doen. Dit is onlogisch en onaanvaardbaar.

Ik vroeg de rechter in Beroep te onderzoeken of er een leemte bestaat in de fiscale wetgeving en eventueel deze vraag aan het Arbitragehof voor te leggen. Zowel deze rechter als het Arbitragehof zijn bevoegd om te onderzoeken of het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB) de grondwet en het verdragsrecht al dan niet respecteert.

Mijn advocaten vroegen de rechter eveneens te onderzoeken of het WIB de gewetensbezwaarden tegen de militaire bestemming van belastinggeld al dan niet discrimineert t.o.v. niet-gewetens-bezwaarden. Samen met vele andere gewetensbezwaarde burgers vind ik van wel. Sinds de erkenning van het gewetensbezwaar tegen de fysieke militaire dienstplicht door de wet van 1964 is de Belgische wetgeving in strijd met zichzelf. Deze wet werkt namelijk door op het vlak van tewerkstelling, de ziekteverzekering enz., behalve op het fiscale vlak. Dit is een onhoudbare en discriminerende toestand die zo vlug mogelijk dient recht gezet te worden.

Alternatief

Net zoals bij de erkenning van het gewetensbezwaar in '64 vraag ik een alternatieve dienst: een fiscale burgerdienst. Dit betekent dat het geld van de gewetensbezwaarde belasting-betalers dat nu naar militaire defensie gaat naar een geweldloos alternatief zou gaan. Dit wordt sinds 1985 bepleit door Aktie Vredesbelasting. Elke legislatuur diende deze organisatie een wetsvoorstel in. Praktisch alle parlementsleden zagen de morele waarde van die erkenning in, maar gingen er toch niet voor als puntje bij paaltje kwam.

Samen met vele andere gewetensbezwaarde belastingbetalers voel ik me gediscrimineerd. Ik geloof niet in het tot de draad versleten vijanddenken. Geweldloze weerbaarheid en geweldloze conflictoplossing zijn ontzettend krachtige middelen om conflicten en agressie het hoofd te bieden. Hiervoor

moet geld worden vrijgemaakt. Vandaar het voorstel tot erkenning van het gewetensbezwaar tegen de militaire bestemming van belastinggeld en tot de oprichting van een Vredesbelastingfonds.

Ik beroep me op het gezond verstand, op het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel om mijn gelijk voor de rechter te halen. In het EVRM worden de vrijheid van gedachte, godsdienst én geweten gegarandeerd. De Staten moeten de burgers de mogelijkheid bieden om hun vrijheid van geweten uit te oefenen.

We blijven werken aan een rechtvaardiger en geweldlozer wereld.

Naar Cassatie? Komt de kerstman langs bij VRAK?

De gerechtskosten voor Jan Hellebaut en voor VRAK beginnen zwaar op te lopen. Aan het Hof van Beroep te Antwerpen moet 446,22 € betaald worden, aan de advocaat van de tegenpartij (de Belgische Staat) 711,70 €. Als we in beroep zouden gaan bij Cassatie (zie artikel op p. 1), wordt de betaling opgeschort tot daar een uitspraak is. Maar naar Cassatie gaan kost ongeveer 3.000 €, hoofdzakelijk voor de advocaat die bij Cassatie mag pleiten. (Onze huidige pro deo advocaten mogen dat niet.) We moeten hierover binnen de drie maanden na de uitspraak van 4 november beslissen. VRAK staat dus voor cruciale beslissingen. We willen ons getuigenis voor gewetensvrijheid, vrede en vredesbelasting graag krachtadig voortzetten.

Als u dat ook zo ziet, zouden we een bezoek van de kerstman aan onze bankrekening erg op prijs stellen. Kunt u VRAK helpen met een bijdrage voor de gerechtskosten? Stortingen graag op rekening 001-1281217-20 van VRAK met als mededeling 'gerechtskosten'.

Mijn ervaring met het weigeren van oorlogsbelasting

Reeds geruime tijd ken ik VRAK en volg ik het wedervaren van Jan met zijn weigering om oorlogsbelasting te betalen. Ik nam me voor om ook mee te doen en een deel van mijn belastingen niet te betalen aan de ontvanger maar aan het vredesbelastingfonds als de gelegenheid zich zou voordoen. En ja, begin 2003 kwam de gelegenheid: ik ontving kort na elkaar drie belastingbrieven. Ik besloot om telkens 100 € van het te betalen bedrag af te trekken en bij iedere betaling een gemotiveerde brief te sturen aan de belastingontvanger én aan de minister van financiën, Didier Reynders. Ik stortte 3x100 € op de rekening van het vredesbelastingfonds van VRAK en voegde telkens een kopie van het ontvangstbewijs bij het bezwaarschrift.

Na enige tijd ontving ik een bericht van de belastingen dat het bezwaarschrift was ontvangen en voorgelegd aan de dienst inspectie. Ook van de minister kreeg ik een antwoord dat mijn brief werd toevertrouwd aan de fiscale cel van zijn Kabinet. Later volgde een tweede brief van de belastingen met de mededeling dat zij het bezwaarschrift niet als zodanig konden aanvaarden en werd ik aangemaand om het openstaande bedrag te betalen; zo niet, zou ik een vervolging riskeren. Ik belde de brieveschrijver persoonlijk op en had een heel goed gesprek met hem waarbij hij me heel erg waardeerde om mijn initiatief, maar zei dat ik aan de verkeerde deur klopte. De belastingdienst is een uitvoerend orgaan en moet de wet uitvoeren. Ik - of onze vereniging - moet trachten een wet te doen aannemen die de bestemming van een deel van het belastinggeld zou wijzigen. Een tweede brief van de minister sprak dezelfde taal: ik zou er beter aan doen te betalen. Daarna kwam er nog een derde brief van de belastingen: een aangetekend schrijven met het bevel tot onmiddellijke betaling; er werd 5 € administratiekosten bijgeteld.

Ik bleef weigeren en twee maanden later staat er onaangekondigd een deurwaarder voor de deur met een dwangbevel. Daar ik niet thuis was, nam een huisgenoot het papier in ontvangst. Weerom onmiddellijk betalen. Het bedrag liep nu op tot 165,69 €. Ik belde de deurwaarder op en stuurde hem ook een gemotiveerde brief. Zoals alle anderen waardeerde hij mijn stelling om geen oorlogsbelasting te betalen, maar zei dat hij niet anders mag handelen. Hij waarschuwde me ook dat, als ik weer niet betaalde, hij een tweede keer zou komen om boedelbeslag te leggen: eerst komen noteren en later komen ophalen. Ik vroeg hem of hij me wou opbellen als hij nog eens zou komen. Hij antwoordde dat hij daartoe niet verplicht was, maar hij was zo vriendelijk om me toch te verwittigen bij zijn tweede komst, want ik weigerde weer te betalen.

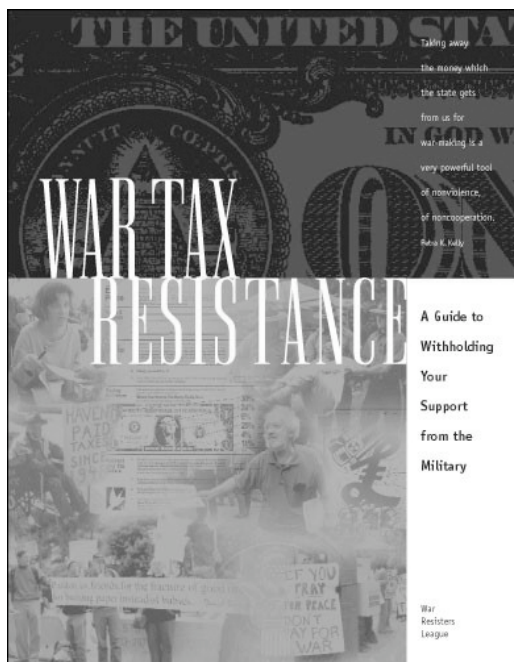
Een maand later stond hij weer voor de deur, ditmaal begeleid door een politieagent, een slotenmaker en een getuige. Als er niemand thuis zou zijn, zouden ze zich doodleuk een toegang forceren. Ze herstellen dan wel de sloten, maar ik mag wel voor de kosten opdraaien. Hij vroeg me nu 275,78 € te betalen of hij zou beginnen te schrijven.

Nu woon ik samen met mijn tweede vrouw in haar huis en de meeste waardevolle dingen staan op haar naam. We zijn gehuwd met scheiding van goederen, maar dat maakt voor de deurwaarder niets uit. Mijn vrouw zou dus opdraaien voor mijn koppigheid (of noem het vastberadenheid). Daarvoor had ik al meerdere malen contact gehad met VRAK en dus wist ik wat ik te verwachten had. En dan heb ik besloten om te betalen. Tenslotte zijn zij toch steeds de sterksten. Ik maak de schade voor mijzelf of mijn gezin alleen maar erger, en het signaal: de burgerlijke ongehoorzaamheid omwille van het recht is voldoende gegeven. Mijn vrouw was echter zodanig onder de indruk dat, toen de volgende aanmaning binnenkwam om de volgende 100 € te betalen, ze onmiddellijk betaald heeft om geen deurwaarder meer aan huis te krijgen.

Het signaal is dus duidelijk: langs deze weg zullen we de vredesbelasting niet kunnen realiseren. Toch is het goed dat veel mensen eenzelfde initiatief nemen en daadwerkelijk eens weigeren om een deel van hun belasting te betalen. Want dan oefenen we druk uit via de administratie en via de minister om iets te ondernemen. We scheppen dan langzaam een klimaat dat dan verandering mogelijk kan maken. VRAK is al lang bezig om parlementariërs te vinden die bereid zijn om een wetsvoorstel in te dienen, maar zoals altijd moet er voldoende druk zijn vooraleer zulke drukbezette mensen in beweging komen. Het is aan ons om er voldoende ruchtbaarheid aan te geven en om consequent te handelen. Ik bedoel: realistisch-consequent; ge moet u niet laten uitkleden.

Johan Hoet

Gids voor oorlogsbelastingweigering

De vijfde editie van het boek War Tax Resistance (144 bladzijden) werd gepubliceerd door de War Resisters League (WRL) in de Verenigde Staten. Ruth Benn en Ed Hedemann zorgden voor een grondige herziening en het resultaat mag gezien worden. Er wordt een overzicht gegeven van de geschiedenis en de verschillende methoden van het weigeren van oorlogsbelasting. In verscheidene hoofdstukken wordt er grondig ingegaan op allerlei technisch-juridische details van het weigeren, de risico's en de beste manier om een weigering te beginnen en door te zetten. Principiële en staatsrechtelijke beschouwingen (19 blz.), persoonlijk ervaringen (22 blz.) en de bewegingen in 22 andere landen (12

blz.) komen ook aanbod. Het geheel is verlucht met veel goede foto's van acties en mensen, bevat zeer interessante grafieken over oorlogsuitgaven in de USA en heeft een aangename lay-out. Het is een plezier om deze gids te lezen. Ook voor buitenlanders is dit boek interessant omdat het een goed beeld geeft

van het “andere” Amerika, zijn verzet aan de basis tegen oorlog en oorlogsvoorbereiding, en omdat het doet nadenken over heel veel vragen.

Het boek kan telefonisch besteld worden bij de WRL in New York (+1-201-228 04 50) of online op <http://www.warresisters.org/wtrguide2003.htm>. (ISBN 0-940862-15-8)

Berichten

Onze lezers en VRAK steunen geweldloze acties

Na onze oproep in het septembernummer van VRAK-INFO stuurden 3 lezers samen 75 € om de internationale NGO Conscience and Peace Tax International (CPTI) te steunen. CPTI verricht lobbywerk vooral bij internationale vredesbijeenkomsten en bij de UNO Commissie voor de Mensenrechten te Genève, zoals u in eerdere VRAK-info's hebt kunnen lezen. Die 75 € zijn inmiddels overgemaakt. VRAK was van plan hier nog 100 € aan toe te voegen, maar wacht daar nog even mee tot we beter bij kas zijn. Deze steun voor CPTI was gevraagd door de Negende Internationale Conferentie van Oorlogsbelastingweigerers en Campagnes voor Vredesbelasting (september 2002 bij Berlijn). Met onze dank aan de gevers.

Inmiddels krijgen we regelmatig berichten over EKTA PARISHAD, een beweging waarvoor VRAK 100 \$ (9.523 BEF) bijdroeg in november 2001 op verzoek van de Achtste Internationale Conferentie van Oorlogsbelastingweigerers en Campagnes voor Vredesbelasting (Washington, 2002). De stuwende kracht van Ekta Parishad, de heer Rajagopal P.V., was trouwens op 15 november 2001 te gast in het K.A. Diest op een dag voor “Mondiale vorming” over India, ontwikkeling, Gandhi en satyagraha ‘zijns-waarheidskracht’ of ‘geweldloze strijd’. Elders in dit nummer vindt u een artikel over de geweldloze strijd van Ekta Parishad.

Mijn Geld. Goed geweten?

Onder deze titel organiseren Netwerk Vlaanderen vzw, Forum voor Vredesactie en Vrede vzw een campagne tegen de deelname van de banken aan de financiering van de wapenindustrie. Ook de slogan van VRAK “Geen geld voor geweld” werd daarbij gebruikt. De resultaten van een onderzoek over de vijf grootse Belgische banken (Fortis, Dexia, ING, Axa, KBC) werden bekend gemaakt op 11 november om te komen tot een echte wapen-stilstands-dag.

De campagne wil duidelijkheid over wat

financiële spelers doen met het geld van de spaarders en beleggers. Waarin wordt het geïnvesteerd? Wat wordt ermee gefinancierd? De klant moet hier informatie over krijgen en moet kunnen protesteren tegen investeringen waar hij of zij niet achter staat. Het wordt hoog tijd dat financiers hun maatschappelijke verantwoordelijkheid opnemen. Duurzame ontwikkeling moet deel uitmaken van hun doelstellingen. En het mag niet bij mooie woorden blijven. De organisatoren verwachten een maatschappelijke return, financie-ringen waarbij een duurzame samenleving – en niet louter financieel rendement - de norm is.
VRAK-info 2003/4 - pagina 4

Verschillende politici uit de Vlaamse meerderheidspartijen hebben in de pers reeds hun verontwaardiging geuit en denken luidop aan informatieverplichtingen over wapeninvesteringen voor bankinstellingen. Zie ook op www.netwerk-vlaanderen.be/actie/currents.php?lang=nl.

Wilt u mee protesteren tegen investeringen in de wapenindustrie? Gebruik dan de suggestieve affiches van de “bankreclame-kraak”. U vindt ze op de website www.mijngeldgoedgeweten.be.

Stuur ze door naar vrienden en kennissen, plaats ze op zoveel mogelijk websites, ...

Op de website kan je ook de posters bestellen en de petitie ondertekenen.

Meer info over ethisch investeren: NETWERK VLAANDEREN VZW, Vooruitgangstraat 333/9, 1030 Brussel, tel: 02/201.07.70 - fax: 02/201.06.02, www.netwerk-vlaanderen.be

Wereldraad van Kerken (WRK): “Decennium tegen geweld”

Het Centrale Comité van de WRK heeft de Verenigde Staten van Amerika aangewezen als zijn focuspunt voor 2004 in het kader van het “Decennium om geweld te overwinnen” (Decade to Overcome Violence, 2001-2010).

Dominee Clifton Kirkpatrick, secretaris van de Presbyteriaanse kerk (USA), verklaarde: “Als er ooit een deel van de wereld was waar werk voor vrede belangrijk is, is het wel de U.S.A.”

In zijn rapport aan het Centrale Comité neemt de programmacommissie goed nota van het verzet van Amerikaanse kerken tegen de oorlog in Irak, en van hun werk om het lijden in binnen- en buitenland te verlichten. “Helaas denkt de regering van de USA dat ze het zich kan veroorloven om de internationale orde te misprijzen, dat ze kan weigeren om verantwoording af te leggen aan de UNO, en de problemen van de wereldbevolking kan negeren.”

Door zich te concentreren op de U.S.A. wil de WRK de kerken en bewegingen steunen die werken voor vrede in de U.S.A., hen aansporen om zich te engageren tot wederzijdse verantwoording, en het begrip problemen als macht, militarisme, en gemeenschapsopbouw te verdiepen.

Info: www.wcc-coe.org/pressreleasesen.nsf/

Steunverklaringslijsten

Een aantal lezers bezorgden aan het VRAK-secretariaat ingevulde steunverklaringslijsten, waarvoor onze hartelijke dank. Die lijsten mogen nog steeds worden opgestuurd, ook als ze niet helemaal vol zijn.

Adreswijziging

Is uw naam op het etiket verkeerd gespeld? Is het adres onjuist? Gaat u verhuizen? Stuur ons een berichtje met de juiste gegevens. Dan vermijden we dat er onbestelbare nummers van de VRAK-info terugkomen.

Conferentie

De Tiende Internationale Conferentie Oorlogsbelastingweigeraars en Campagnes voor Vredesbelasting zal worden gehouden in Brussel van donderdag 8 juli tot zondag 11 juli, 2004.

Het algemeen thema zal zijn: ons mensenrecht op gewetensbezwaar tegen de militaire bestemming van belasting en onze mensenplicht om belasting te betalen voor vrede en civiele conflicthantering. Een meer gedetailleerd programma met lezingen, panels, werkgroepen e.d. zal later beschikbaar zijn.

Er zal ook een randprogramma zijn op zondagnamiddag en maandag (12 juli). De tweejaarlijkse algemene vergadering van Conscience and Peace Tax International (CPTI) zal ook tijdens de conferentie worden gehouden. Simultaanvertaling is beschikbaar. De conferentie wordt georganiseerd door Aktie Vredesbelasting en de Contribuables pour la paix/Mouvement chrétien pour la paix.

Voor meer informatie en inschrijvingen voor deze boeiende internationale ontmoeting kunt u terecht bij de coördinator:
Dirk Panhuis, Bruineveld 11, 3010 Kessel-Lo. Tel: 016-25.40.11;
e-mail: panhuis.rojo@pi.be

Landrechten in India met Ekta Parishad

Mars

Een voetmars voor landrechten in Madya Pradesh, een van de meest feodale deelstaten van Centraal India, in september 2003 heeft duizenden klachten verzameld over het ontbreken van vis-, mijnbouw- en landrechten bij de arme bevolking. De beweging Ekta Parishad trok in september strijdbaar en vreedzaam door 564 dorpen in negen districten van Bundelkhand en Baghelkand in Madya Pradesh, waar onderdrukkende feodale landheren de macht in handen hebben en de bevolking, vooral de laagste kaste en de traditionele stammen, in extreme armoede leven.

Land

Gedurende het laatste jaar is er wel een hoeveelheid land onder de armen herverdeeld, maar veel mensen hebben dat land niet effectief in bezit kunnen nemen omdat het door iemand anders wordt bezet. Ekta Parishad heeft daarom duizenden klachten verzameld om aan de regering te overhandigen met het oog op een onmiddellijke toekenning van de gronden.

Ekta Parishad heeft ook gemerkt dat veel mensen uit de streek emigreren omdat hun traditionele bestaan gebaseerd op visserij, mijnbouw en vruchtenverzameling in het bos, langzamerhand wegwijnt als gevolg van het monopolie van feodale families op die natuurlijke hulpbronnen. De landbouw kan zich bovendien vaak niet ontwikkelen bij gebrek aan regeringssteun voor landrechten en watertoevoer. Als daar niet onmiddellijk verandering in komt, zal Ekta Parishad op 16 april 2004 een massale actie van onbepaalde duur lanceren tegen het gebrek aan actie van de regering. Daartoe werd besloten op de dorpsvergadering van 17 september met een groot aantal dorpsleiders, vrijwilligers en Gandhiaanse organisaties.

Klachten

Op basis van de klachten die gedurende het eerste deel van de voetmars (pedyatra) zijn verzameld, zijn een aantal eisen geformuleerd. In de Gandhiaanse traditie van satyagraha 'zijns- en waarheidskracht' worden de eisen steeds geweldloos geformuleerd zodat ze overkomen als een positieve bijdrage om de regering te helpen om de landkwestie op te lossen.

- a) Mensen aan wie een stuk grond is toegekend, moeten dat effectief in bezit kunnen nemen. De politie is niet echt opgetreden tegen onrechtmatige toe-eigeningen.
- b) Sommige stukken grond worden niet toegekend aan landlozen, maar aan rijke families en landheren. Deze toestand moet worden rechtgezet.
- c) De speciale Task Force werkt niet. Een Planningcomité per district moet die rol overnemen, zoals voorzien in een akkoord van 26 mei 2003.
- d) Een alomvattend rapport over alle landloze mensen moet worden opgemaakt om te vermijden dat gronden ten onrechte worden toegekend.
- e) Industriële projecten die bewust mensen verjagen van hun traditionele gronden zonder geschikte rehabilitatie, moeten worden gestopt.

Massarally

De voetmars eindigde op 2 oktober 2003 in Katni (Madya Pradesh) op Gandhi's verjaardag. Op een massabijeenkomst eiste de leider van Ekta Parishad, Rajagopal P.V., een rechtvaardige landverdeling in Bundelkhand en Baghelkhand, vrij van elke feodale controle. Hij vertelde ook over de extreme ondervoeding in de streek, de emigratie en het verlies van zelfrespect. Hij riep de politieke verantwoordelijken op om zich niet als roofdieren te gedragen maar om de armen landaktes en bestaansmogelijkheden te geven. Voor 6000 mensen, grotendeels traditionele stammenbevolking, herhaalde Rajagopal het belang van Gandhi's droom van 500.000 onafhankelijke en zelfvoorzienende dorpen in India. Andere leiders plaatsten de strijd in het kader van de land-gift beweging van de Gandhiaanse leider Vinoba Bhave, die in de jaren 1950-60 honderduizenden hectaren land vroeg en kreeg van grootgrondbezitters om uit te delen aan de armen. Slechts 1/3e van het afgestane land (zgn. bhudan-

gronden) is inderdaad herverdeeld. Volgens Ekta Parishad kunnen de andere 2/3en meer dan 100.000 gezinnen helpen. Rajagopal vroeg dan ook om de beëindiging van het onrechtmatig bezit van bhudan-gronden in handen van het Ministerie van Bosbouw of van rijke families, de uitgifte van landaktes aan rechthebbenden, snelle rechterlijke beslissingen in hangende rechtszaken, en de bijkomende vermelding van de naam van de vrouw op de landakte.

Permanente geweldloze strijd

Inmiddels is Ekta Parishad op 11 oktober alweer een nieuwe voetmars voor land gestart in het district Gaya in de deelstaat Bihar met gelijkaardige doelstellingen. Al deze marsen en de aangekondigde pedyatra van 16 april 2004 verlopen steeds in de geest van Gandhi en zijn satyagraha, de geweldloze en effectieve houding en strategie van de armen voor een duurzame ontwikkeling en recht op een menswaardig bestaan.

Dirk Panhuis

(bron: nieuwsbrieven van Ekta Parishad; zie ook ektaparishad@yahoo.com en landreform@sify.com)